स ते तात न हन्तयः संबुद्धेनापि सर्वया। ब्राह्मणानामभिद्रोहा न वर्त्तयः वयञ्चन।
नद्भवमिर्मादित्या भस्म कुर्यात्तयाऽनघ। यथा कुर्यादभिकुद्वा ब्राह्मणः ग्रेसितवतः।
तदेतैर्विविधि निष्के स्वं विद्यासं दिजात्तमं। स्तानामग्रस्तिंग्री वर्णश्रेष्ठः पिता गुरः।
॥ गरु डि वाच ॥ विंरूपो ब्राह्मणो मातः विंशीतः विंपराक्रमः । विं खिद्ग्रिनिभा भाति विंखित्सी स्थप्रदर्शनः ।
यथाहमभिजानीयां ब्राह्मणं लच्चेणः प्राप्तीः । तसे कारणतो मातः पृक्तो वकुमर्हसि ।
॥ विनतावाच ॥ यस्ते कण्डमनुप्राप्ता निगीणं विडिशं यया । दहेदङ्गार वत्पुत्र तं विद्या त्राह्मण्यमं ।
विप्रस्वया न इन्तयः संबुद्धेनापि सर्वदा । प्रोवाच चैनं विनता पुत्रहाई।दिदं वचः।
जठरे न च जीर्थेंद्यसं जानीहि दिजात्तमं। पुनः प्रोवाच विनता पुनहाई।दिदं वचः।
जानन्यपतुनं वीर्थमाभीव्वादपरायणा । प्रीता परमदुःखात्ता नागैर्विप्रकृता सती ।
॥ विनतावाच ॥ पचा ते मारतः पातु चन्द्रस्रयीच पृष्ठतः । शिरस्य पातु विक्रसे वसवः सर्वतस्तनं ।
त्रहञ्च ते सदा पुत्र शान्तिखिलपरायणा। द्रहासीनाभविथामि खिलातोरे रता सदा।
श्रिष्टं व्रज पन्थानं पुत्र कार्थार्थसिद्धये ॥ सीतिस्वाच ॥ ततः स मातुर्व्वचनं निश्रम्य वितत्य पची नभ उत्पपात । तता निषा
दान्वलवानुपागतो वुभुचितः काल दवान्तकाऽपरः। जिल्ला किल्लाका प्राप्त प्राप्त । प्राप्त विकास विकास १९१५
स तानिवादानुपसंहरंसादा रजःसमुद्ध्य नभःस्प्रं महत्। समुद्रकुचै। च विश्रोषयन्पयः समीपजान्भूधरजान् विचालयन्।
ततः स चक्रे महदाननं तदा निषादमार्गं प्रतिरुथ पिचराट्। तता निषादास्त्रिताः प्रवत्रजुर्थतो मुखं तस्य मुजक्रभाजिनः।
तदाननं विष्टतमतिप्रमाणवत्समभ्ययुर्गगनिमवार्दिताः खगाः। सहस्राः पवनरेजाविमाहिता यथाऽनिलप्रचितपादपे वने।
ततः खगो वदनमित्रतापनः समाहरत्परिचपेना महाबनः। निसदयन्बद्धविधमस्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरस्तदा।
ततः खगो वदनमिनतापनः समाहरत्परिचपेना महाबनः। निसदयन्बद्धविधमत्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरस्तदा। दत्यादिपर्वणिसौपर्णे त्रष्टाविंग्राऽध्यायः॥ २ ८॥
ततः खगो वदनमिनतापनः समाहरत्परिचपेना महाबनः। निस्दयन्बद्धविधमस्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरसदा। दत्यादिपर्वणिमौपर्णे त्रष्टाविमाऽध्यायः॥ २ ८॥ ॥ मौतिरुवाच॥ तस्य कण्डमनुप्राप्ता ब्राह्मणः सह भार्थया। दहन्दीत दवाङ्गारसमुवाचान्तरीचगः।
ततः खगो वदनमिनतापनः समाहरत्परिचपेना महाबनः। निसदयन्बद्धविधमस्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरस्तदा। द्रत्यादिपर्वणिसौपर्णे त्रष्टाविंग्रे।ऽध्यायः॥ १८॥ ॥ सौतिरुवाच॥ तस्य कण्डमनुप्राप्तो ब्राह्मणः सह भार्थ्यया। दहन्दीत द्रवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीचगः। १९॥ दिजोत्तम विनिर्गक्क तूर्णमास्यादपाद्यतात्। न हि मे ब्राह्मणा बध्यः पापेव्वपि रतः सदा।
ततः खगो वदनमिनतापनः समाहरत्परिचपेवा महाबवः। निस्दयन्बद्धविधमस्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरस्तदा। द्राद्यादिपर्व्वणिसीपर्णे त्रष्टाविंग्राऽध्यायः॥ २ ८॥ ॥ सीतिह्वाच॥ तस्य कण्डमनुप्राप्ता ब्राह्मणः सह भार्थ्यया। दहन्दीत द्रवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीचगः। १२॥ दिजोत्तम विनिर्गक्क तूर्णमास्यादपाद्यतात्। न हि मे ब्राह्मणा बध्धः पापेव्यपि रतः सदा। ब्राह्मणः प्रत्यभाषत। निषादी सम भार्थ्ययं निर्गकतु मया सह।
ततः खगो वदनमित्रतापनः समाहरत्परिचपने। महावनः। निस्नद्यन्बद्धविधमस्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरसदा। दत्यादिपर्वणिसीपणे त्रष्टाविंग्राऽध्यायः॥ २ ८॥॥ सीतिरुवाच॥ तस्य कण्डमनुप्राप्ता ब्राह्मणः सह भार्थ्या। दहन्दीत्र दवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीचगः। १२४० दिजोत्तम विनिर्गच्छ तूर्णमास्यादपाष्ट्रतात्। न हि मे ब्राह्मणा बध्धः पापेव्वपि रतः सदा। ब्राह्मणा वेथः व्राह्मणः गरुं ब्राह्मणः प्रत्यभाषतः। निषादी सम भार्थ्यं निर्गकतु मया सह।॥ गरुं जवाच॥ रतामपि निषादी लं परिष्यद्वाद्यः निष्यत। त्रुणं सम्भावयात्मानमजीणं सम तेजसा।
ततः खगो वदनमिनतापनः समाहरत्परिचपंता महावतः। निस्द्यन्वज्ञविधमस्यजीविनो नुभृत्वितो गगनचरेश्वरसदा। द्राद्यादिपर्विषिषीपर्णे त्रष्टाविष्रोऽध्यायः॥ २ ८॥॥ सौतिक्वाच॥ तस्य कण्डमनुप्राप्तो ब्राह्मणः सह भार्थ्यया। दहन्दीत द्रवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीचगः। १९४० दिजोत्तम विनिर्गच्छ तूर्णमास्यादपाष्ट्रतात्। न हि मे ब्राह्मणा वधः पापेव्यपि रतः सदा। व्रवाणमेवं गरुं ब्राह्मणः प्रत्यभाषत। निषादी मम भार्थ्ययं निर्गक्त मया सह।॥ गरु जवाच॥ रतामपि निषादीं लं परिग्रह्माद्यः निष्यत। द्वर्णं सम्भावयात्मानमजीर्णं मम तेजसा।॥ सौतिक्वाच॥ ततः स विप्रो निष्कान्ता निषादीमहितस्तदा। वर्द्वयिवा च गरु डिमष्टं देशं जगाम ह।
ततः खगो वदनमिनतापनः समाहरत्यरिचपंता महावतः । निस्दयन्बद्धविधमत्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरस्तदा । द्राद्यादिपर्वणिसौपर्णे त्रष्टाविंग्रेऽध्यायः ॥ २ ८॥ ॥ सीतिस्वाच ॥ तस्य कण्टमनुप्राप्तो ब्राह्मणः सह भार्ध्यया । दहन्दीत द्रवाङ्मारस्तमुवाचान्तरीचगः । १९४० दिजोत्तम विनिर्गच्छ तूर्णमास्यादपाद्यतात् । न हि मे ब्राह्मणा वध्यः पापेव्यपि रतः सदा । ब्रुवाणमेवं गरुडं ब्राह्मणः प्रत्यभाषत । निषादी मम भार्थ्यं निर्गछतु मया सह । ॥ गरुड उवाच ॥ स्तामपि निषादीं त्वं परिष्टह्माग्रुडं निष्यत । त्वर्णं समावयात्मानमजीणं मम तेजसा । ॥ सीतिस्वाच ॥ ततः स विप्रो निष्कान्ता निषादीसहितस्तदा । वर्द्वयित्वा च गरुडमिष्टं देशं जगाम ह । सहभार्यो विनिष्कान्ते तसिन् विप्रे च पचिराद । वितत्य पचावाकाश्वमुत्पपात मनोजवः । १२४४
ततः खगो वदनमिनतापनः समाहरत्परिचपने। महाबनः। निस्दयन्पञ्चविधमस्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरस्तदा। द्रात्यादिपर्व्वणिसीपणे त्रष्टाविभाऽध्यायः॥ २ ८॥॥ सीतिरुवाच॥ तस्य कण्डमनुप्राप्तो ब्राह्मणः सह भार्थ्यया। दहन्दीत द्रवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीचगः। १२४० दिजोत्तम विनिर्गच्छ तूर्णमास्यादपाष्ट्रतात्। न हि मे ब्राह्मणा बध्यः पापेव्वपि रतः सदा। ब्राह्मणा विभावे गरु ब्राह्मणः प्रत्यभाषतः। निषादी मम भार्थ्ययं निर्गञ्चतु मया सह।॥ गरु उवाच॥ रतामपि निषादीं लं परिष्टह्माद्यः निष्यतः। द्वर्णं सभावयात्मानमजीणं मम तेजसा।॥ सीतिरुवाच॥ ततः स विप्रो निब्बान्ता निषादीसहितस्तदा। वर्द्वयित्वा च गरु डिमप्टं देशं जगाम ह। सहभार्यो विनिष्कान्ते तस्मिन् विप्रे च पित्राट्। वितत्य पचावाकाश्रमुत्पपात मनोजवः। १२४५ तत्रोऽपश्चतः पितरं प्रष्टश्चास्थातवान्यितः। यथान्यायममेथात्मा तञ्चोवाच महानृविः।
ततः खगो वदनमिनतापनः समाहरत्परिचपंता महावतः । निस्नद्यन्तः विधमत्स्यजीविनी वुभृषितो गगनचरेश्वरसदा । द्वादिपर्व्विषसीपर्णे त्रष्टाविक्राऽध्यायः ॥ २ ८ ॥ ॥ सीतिक्वाच ॥ तस्य कण्डमनुप्राप्ते ब्राह्मणः सह भार्ध्यया । दहन्दीत दवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीचगः । १८४० दिजोत्तम विनिर्गच्छ तृष्मास्यादपाद्यतात् । न हि मे ब्राह्मणा वध्यः पापेव्विष रतः सदा । व्रवाणनेवं गरुं ब्राह्मणः प्रत्यभाषत । निषादी मम भार्थ्यं निर्गक्त मया सह । ॥ गरुं उवाच ॥ रतामपि निषादीं लं परिग्रह्माक्ष्यः निष्यत । तर्ष्यं समावयात्मानमजीर्णं मम तेजसा । ॥ सीतिक्वाच ॥ ततः स विप्रो निक्कान्ता निषादीमहितस्तदा । वर्द्विव्या च गरुं डिमष्टं देशं जगाम ह । सहभार्य्यं विनिक्कान्ते तिस्मित्वे च पित्रराट् । वितत्य पचावाक्षाक्षमृत्पपात मनोजवः । १२४५ तत्तोऽपश्चत्वः पितरं पृष्टश्चाख्यातवान्यितः । यथान्यायममेथात्मा तञ्चोवाच महानृषिः ।
ततः खगो वदनमिननतापनः समाहरत्परिचपने। महाबनः। निस्दयन्बद्धविधमस्यजीविनो बुभुचितो गगनचरेश्वरस्तदा। दत्यादिपर्वणिमीपणे त्रष्टाविंग्राऽध्यायः॥ १ ८॥ ॥ मीतिरुवाच॥ तस्य कण्डमनुप्राप्ते। ब्राह्मणः सह भार्ध्यया। दहन्दीत द्रवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीचगः। दिजोत्तम विनिर्गच्छ तूर्णमास्यादपाष्टतात्। न हि मे ब्राह्मणा बध्धः पापेव्यपि रतः सदा। ब्रुवाणमेवं गरुषं ब्राह्मणः प्रत्यभाषतः। निषादी मम भार्थ्यं निर्गङ् त मया सह। ॥ गरुष उवाच॥ रतामपि निषादीं लं परिष्टद्माद्यु निष्यतः। तर्श्वं सभावयात्मानमजीर्षं मम तेजसा। ॥ मीतिरुवाच॥ ततः स विप्रो निष्कान्ता निषादीसहितस्तदा। वर्द्वयित्वा च गरुष्ठमिष्टं देशं जगाम ह। सहभार्य्ये विनिष्कान्ते तिस्मन् विप्रे च पित्राट् । वितत्य पचावाकाश्वमुत्पपात मनोजवः। ॥ कश्यप उवाच॥ विचिदः कुग्रलं नित्यं भाजने वद्धलं स्ता। कचिच मानुषे लोके तवान्नं विद्यते वद्ध। ॥ गरुष्ठउवाच॥ माता मे कुग्रला प्रश्वस्था स्नाता तथाद्यन्तं । निह मे कुग्रलं तात भाजने वद्धले सदा।
॥ सैतिक्वाच ॥ तस्य कण्डमनुप्राप्ती ब्राह्मणः सह भार्ष्यया । दहन्दीत दवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीचगः । १२४० दिजोत्तम विनिर्गच्छ तूर्णमास्यादपाद्यतात् । न हि मे ब्राह्मणा वधः पापेष्वपि रतः सदा । अववाणमेवं गरुं ब्राह्मणः प्रत्यभाषत । निषादी मम भार्थ्यं निर्गछतु मया सह । ॥ गरुं उवाच ॥ रतामपि निषादी लं परिग्रद्धाग्र्य निष्यत । त्र्र्णं सम्भावयात्मानमजीणं मम तेजसा । ॥ सैतिक्वाच ॥ ततः स विप्रो निष्कान्ता निषादीसहितस्तदा । वर्ष्ट्रियत्वा च गरुं डिमष्टं देशं जगाम ह । सहभार्य्यं विनिष्कान्ते तिसन् विष्रे च पित्रराट् । वितत्य पचावाकाश्रमुत्पपात मनोजवः । १२४५ तत्तोऽपग्रवस् पितरं पृष्टश्चाख्यातवान्यितः । ययान्यायममेयात्मा तञ्चावाच महानृषिः । ॥ कप्यप उवाच ॥ विचदः कुश्वं नित्यं भाजने वज्जं सत्त । किचच मानृषे लेकि तवान्तं विचते वज्ञ । ॥ गरुं उवाच ॥ माता मे कुश्वा श्रम्ताया भाता तथाच्चं । निहं मे कुश्वं तात भाजने वज्ज्वं सदा । श्रदं हि सेर्पः प्रहितः सोममाहर्त्तमुत्तमं । मातुर्हास्विमाचार्थमाहरिय्ये तमद्य वै ।